

בס"ד

בְּזוֹי אוֹכְלִין

כיתות א' - תולדות תשע"ה

"תלמוד תורה" כלל חסידי מודיעין צילית

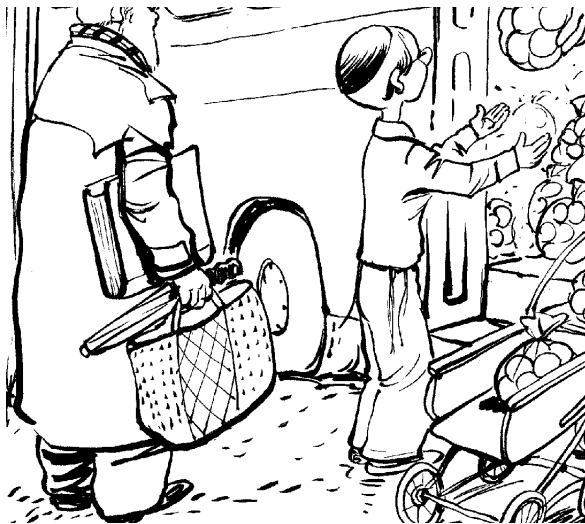
שְׁנֵת בְּרָכָה הִיְתָה בְּאֶרֶץ בָּבֶל, הַחֹטָה עָלְתָה יָפָה וְנִתְּנָה
יָבוּל מְבֹרָךְ, הַקֶּמַח הָיָה רַב וְהַלֶּחֶם בָּזוּל, וְלִכְן לֹא נִזְהָרוּ
בְּנֵי אָדָם בּוֹ, הַשְּׂאִירוּ מִמֶּנּוּ בְּסֻעוּדָתָם וְאַחֵר כֵּךְ זָרְקוּ מֶה
שֶׁנִּשְׁאָר, הַלֶּחֶם לֹא הָיָה חָשׁוּב בְּעֵינֵי הָאֲנָשִׁים כָּלֵל וְהֵם
אָפְלוּ שִׁחְקוֹ בּוֹ.

יוֹם אֶחָד עָמְדוּ בְּשׂוּק שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְהִשְׁלִיכוּ זֶה עַל זֶה
לֶחֶם לָשִׁם צָחֹק וְשִׁעְשׁוּעַ, בְּאוֹתוֹ רָגַע עֶבֶר שֵׁם אִישׁ חָכָם
וְצָדִיק רַב יְהוּדָה שְׁמוֹ, וְכַאֲשֶׁר רָאָה שֶׁהָאֲנָשִׁים מִשְׁחָקִים
בְּלֶחֶם וְנוֹהֲגִין בּוֹ בְּדִיּוֹן, עָמַד וְאָמַר: "נִרְאָה שֵׁישׁ יוֹתֵר
מִדִּי אָכַל, הָאֲנָשִׁים שִׁבְעִים כָּל כֵּךְ עַד שֶׁשִּׁכְּחוּ אֶת מִצּוֹת
הַשֵּׁם שִׁצּוּהָ



לָהֶם בַּל תִּשְׁחִית (אַל תִּקְלָקְלוּ מֵאֲכָלִים), אִם כֵּן
מוֹטֵב שִׁיְהִיָּה רָעַב בְּעוֹלָם וְשׁוּב יִזְכְּרוּ בְּהִשָּׁם וּבְמַצּוֹתָיו".

צָדִיק גָּדוֹל הָיָה רַב יְהוּדָה וְלָכֵן הִשָּׁם קָיָם אֶת דְּבָרָיו,
בְּשָׁנָה הָאֲחֵרֶת לֹא יָרְדוּ גֶשְׁמִים וְלֹא צִמַּח בָּהּ מְאוּמָּה, לֹא
חֹטָה וְלֹא שְׁעוּרָה, לֹא פְרוֹת וְלֹא יִרְקוֹת, מִעֵט הַמִּזּוֹן
שֶׁנִּשְׁאָר מִן הַשָּׁנָה הַמְּבֹרָכֶת עָלֶיהָ בִּיקָר רַב וְאֲנָשִׁים חֲכֹ
בְּתוֹרִים גְּדוֹלִים בְּשִׁבִּיל לִקְנוֹת. כָּלֵם הָיוּ רָעִבִּים מְאֹד
וּבִצְעָר וְחֹרְטָה זָכְרוּ אֵיךְ לֹא הִשְׁגִּיחוּ בְּאֲכָל כֹּאֲשֶׁר הָיָה
לָהֶם שִׁבְעַ, "הִלּוּאִי וְהָיָה לָנוּ עֹכָשׁוּ לִפְחוֹת קִצֵּת לָחֶם
יִבֶּשׁ"
אָמְרוּ.



רַב יְהוּדָה לֹא יָדַע אִיזוֹ צָרָה בָּאָה לְעוֹלָם, כִּי הוּא נִהְגָּה לְשִׁבֵּת בְּבֵיתוֹ כָּל הַיּוֹם וּלְלַמֵּד תּוֹרָה וְכַמְעַט שָׁלֹא יֵצֵא הַחוּצָה, רָאוּ הַתַּלְמִידִים אֶת צַעְרוֹ שֶׁל הָעַם וְאָמְרוּ לְרַב כֹּהֲנָא שֶׁהִיא תְּמִיד עוֹזֵר לְרַב יְהוּדָה וּמִשְׁמֵשׁ אוֹתוֹ, "הֲלֹא אַתָּה נִמְצָא תְּמִיד בְּקִרְבַּת הַצַּדִּיק, עֲשֵׂה נָא שְׂיֵצֵא לְשׁוּק וְיֵרָאָה כְּמָה רַעֲבִים הֵם הָאֲנָשִׁים" הַסִּכִּים רַב כֹּהֲנָא לְדַבְּרֵיהֶם וּבִקֵּשׁ מִרַב יְהוּדָה לִצְאַת עִמּוֹ.



כַּאֲשֶׁר הִגִּיעוּ לַשּׁוּק רָאוּ אָנָשִׁים רַבִּים עוֹמְדִים
בְּתוֹר עַל יַד דּוֹכְנוֹ שֶׁל הַסּוֹחֵר הַיְחִיד שֶׁנִּמְצָא בְּכֹל הַשּׁוּק,
הַתַּפְּלָא רַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵל: מָה זֶה? מַדּוּעַ עוֹמְדִים שָׁם כָּל
כֶּף הַרְבֵּה אָנָשִׁים? עָנוּ לוֹ: "זֶהוּ הַסּוֹחֵר הַיְחִידִי שֵׁישׁ לוֹ
לְמַכֵּר דְּבָרֵי מֶאֱכָל הוּא מוֹכֵר פֶּסֶלֶת קְלָפוֹת שֶׁל תְּמָרִים
וְכָל אֶחָד רוֹצֶה לִקְנוֹת" אָמַר רַב יְהוּדָה נִרְאָה שָׂרֵעַב בָּא
לְעוֹלָם וְאִם כֵּן צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת וּלְהִתְפַּלֵּל לַהֲשֵׁם שְׂיִרְחֵם
וְיִתֵּן אֶכֶל לְבִנֵּי אָדָם הָרַעֲבִים, וּמִיָּד בִּקֵּשׁ מִשְׁמָשׁוֹ חֲלוּץ
לִי אֶת נַעְלִי כְּמוֹ בַּיּוֹם כְּפוּר שֶׁלֹּא נוֹעְלִים נַעְלִים, רַק חֲלָץ
לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ נָעַל אַחַת יָרְדּוּ גִשְׁמִים, עוֹד לִפְנֵי שָׂרֵב יְהוּדָה
הַתַּחֲלִיל לְהִתְפַּלֵּל כִּי אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הַשֵּׁם מְקַיֵּם
מִיָּד.

לְמַחֲרַת הַיּוֹם גַּם הִגִּיעוּ לְבָבֶל אֲנִיּוֹת מֵלֵאוֹת בְּאַרְזֻ וְחֹטָה
מֵאַרְצֵ רְחוּקָה, חֲלָקוּ אֶת הָאֶכָל לְכָל הָאָנָשִׁים הָרַעֲבִים
וְהָעֲנִיִּים, וְהוֹדּוּ לַה' עַל חֲסִדּוֹ.

